

Nr 164

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt; given Stockholms slott den 28 april 1961.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 7 april 1961 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 21 april 1961 undertecknat tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda tilläggsavtal.

Enligt Vårt nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

(Översättning)

Avenant à la Convention du 24 décembre 1936 entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance en matière d'impôts sur les successions

Sa Majesté le Roi de Suède et le Président de la République Française, désireux de modifier et compléter les dispositions de la Convention du 24 décembre 1936 entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôt sur les successions, complétée par l'avenant du 8 avril 1949, ont décidé de conclure un nouvel avenant à ladite Convention et ont nommé, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi de Suède:

Son Excellence Monsieur R. Kumlin, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de Suède,

Le Président de la République Française:

Son Excellence Monsieur E. de Carbonnel, Ambassadeur de France, Secrétaire Général du Ministère des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier. — Il est ajouté dans la convention du 24 décembre 1936 susvisée un article 6 bis ainsi conçu:

«*Article 6 bis.* — 1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que les impositions et les obligations y relatives auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants

Tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt

Hans Majestät Konungen av Sverige samt Franska Republikens President hava i syfte att ändra och fullständiga bestämmelserna i avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt, vilket avtal kompletterats genom tilläggsavtal den 8 april 1949, beslutat att träffa ett ytterligare tilläggsavtal till berörda avtal och för detta ändamål utsett såsom sina befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Hans Excellens R. Kumlin, Sveriges utomordentlige och befullmäktigade ambassadör,

Franska Republikens President:

Hans Excellens Ambassadören E. de Carbonnel, generalsekreterare i utrikesministeriet,

vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1. — I ovannämnda avtal den 24 december 1936 tillägges en ny artikel, betecknad 6 bis, av följande lydelse:

»*Artikel 6 bis.* — 1. Medborgarna i en avtalslutande stat skola ej i den andra avtalslutande staten underkastas någon beskattning eller därmed sammanhängande förpliktelse som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning eller de därmed sammanhängande förpliktelser, som med-

de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

2. En particulier, les ressortissants de chacun des Etats contractants bénéficient sur le territoire de l'autre Etat contractant, en ce qui concerne les droits de succession et les droits de donation, dans les mêmes conditions que les ressortissants de ce dernier Etat, des exemptions, abattements à la base, déductions et réductions d'impôt accordés en raison de la situation et des charges de famille.

3. Les collectivités et les établissements publics, les établissements d'utilité publique ainsi que les sociétés, associations, institutions et fondations ayant leur siège sur le territoire de l'un des deux Etats contractants bénéficient sur le territoire de l'autre Etat, dans les conditions prévues par la législation de celui-ci, des exonérations, abattements, réductions et tous autres avantages accordés en matière de droits de donation et de droits de succession aux collectivités de même catégorie ou d'une catégorie similaire ayant leur siège sur le territoire de ce dernier Etat.»

Article 2. — Le paragraphe 4 de l'article 9 du Titre III, Dispositions Générales, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 4. a) La présente convention s'applique:

En ce qui concerne la France, à la France métropolitaine, aux départements d'Outre-Mer (Guadeloupe, Martinique, Guyane et Réunion), aux départements algériens et aux départements sahariens.

En ce qui concerne la Suède, au territoire du Royaume de Suède.

b) Elle pourra être étendue telle quelle ou avec les modifications nécessaires, aux territoires d'Outre-Mer de la République française à condition que ces territoires perçoivent des impôts de caractère analogue à ceux auxquels elle s'applique. Cette extension prendra effet à compter de la date, avec les modifications et dans

borgarna i denna andra stat under samma förhållanden äro eller kunna bliva underkastade.

2. Särskilt skall iakttagas att medborgarna i vardera avtalsslutande staten skola i fråga om arvs- och gåvoskatter åtnjuta inom den andra staten, under samma förutsättningar som sistnämnda stats egna medborgare, de befrielser, grundavdrag, nedsättningar och lättnader i beskattningen, som medgivas på grund av familjeförhållanden och försörjningsplikt.

3. Offentligrättsliga juridiska personer samt allmännyttiga enskilda inrättningar ävensom bolag, föreningar, enskilda institutioner och stiftelser, vilka hava sitt säte i en av de båda avtalsslutande staterna, skola åtnjuta inom den andra staten, under de i denna stats lagstiftning angivna förutsättningarna, de befrielser, grundavdrag, nedsättningar och alla övriga förmåner, som i fråga om arvs- och gåvoskatter medgivas samman slutningar av samma eller liknande art vilka hava sitt säte i denna andra stat.»

Artikel 2. — Artikel 9 § 4 i avdelning III, Allmänna bestämmelser, ersättes av följande bestämmelse:

»§ 4 a) Detta avtal skall tillämpas:

Såvitt angår Frankrike, å det egentliga Frankrike, å de utomeuropeiska departementen (Guadeloupe, Martinique, Franska Guyana och Réunion), å de algeriska departementen samt å Sahara-departementen;

såvitt angår Sverige, å Konungariket Sverige.

b) Avtalet skall kunna utsträckas att gälla, i sin helhet eller med erforderliga jämkningar, Franska Republikens utomeuropeiska områden, under förutsättning att dessa områden uttaga skatter likartade med dem, på vilka avtalet är tillämpligt. Utsträckningen skall träda i kraft från den dag och med de jämkningar och vill-

les conditions (y compris celles relatives à la cessation d'application) qui seront fixées d'un commun accord entre les Etats contractants par échange de notes diplomatiques.»

Article 3. — Le paragraphe VII du Protocole annexé à la Convention du 24 décembre 1936 susvisée est modifié comme il suit:

«Sous réserve des dispositions de l'article 6 bis, il est entendu que les droits de donation entre vifs ne sont pas visés par la présente convention.»

Article 4. — Le présent avenant, fait en double exemplaire en langue française, sera ratifié et les instruments de ratification seront échangés à Stockholm dans le plus bref délai.

Il forme partie intégrante de la convention et il entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification et le demeurera dans les conditions déterminées par l'article 9 de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé cet avenant et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Paris, le 21 avril 1961.

R. Kumlin

Eric de Carbonnel

kor (inbegripet även villkor angående giltighetstiden) som bestämmas genom diplomatisk noteväxling mellan de båda avtalslutande staterna.»

Artikel 3. — Punkt 7 i det vid ovan nämnda avtal den 24 december 1936 fogade protokollet skall hava följande ändrade lydelse:

»Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 6 bis är det överenskommet att gåvoskatt icke innefattas i detta avtal.»

Artikel 4. — Detta tilläggsavtal, som är avfattat i dubbla exemplar på franska språket, skall ratificeras. Utväxling av ratifikationshandlingarna skall ske i Stockholm snarast möjligt.

Tilläggsavtalet utgör en integrerande del av avtalet samt skall träda i kraft å dagen för utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbli i kraft jämlikt de bestämmelser, som fastställts i artikel 9 av avtalet.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta tilläggsavtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Paris den 21 april 1961.

R. Kumlin

Eric de Carbonnel

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 april
1961.*

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON,
LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN,
AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt* samt anför därvid följande.

Den 24 december 1936 träffades mellan Sverige och Frankrike ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt. Den 8 april 1949 ingicks ett tilläggsavtal till avtalet. Avtalet jämte tilläggsavtalet är fogat vid kungörelsen den 14 mars 1952 (nr 132) om tillämpning av avtalet.

I motsats till vad som numera gäller enligt det likaledes den 24 december 1936 med Frankrike ingångna inkomstskatteavtalet (SFS 1960:535) är det svensk-franska arvsskatteavtalets tillämpningsområde i territoriellt hänseende å fransk sida något begränsat, och arvsskatteavtalet innehåller ej heller någon allmän klausul om icke-diskriminatorisk eller s. k. nationell behandling vid beskattningen. Då behov av komplettering i dessa hänseenden förelegat, har frågan härom vid skilda tillfällen under hand tagits upp med svenska och franska vederbörande, främst genom förmedling av generalkonsul G. Forssius i Paris. I anslutning till sammanträden med den inom organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OECE) verksamma skattekommittén har muntliga överläggningar ägt rum mellan en svensk och en fransk delegation under tiden den 24—den 26 oktober 1960. Den svenska delegationen har letts av chefen för finansdepartementets rättsavdelning Sten Walberg och i övrigt bestått av byråchefen i finansdepartementet Ivan Eckersten, lagbyråchefen i samma departement Erik Äqvist samt generalkonsuln Forssius. Vid överläggningarna i Paris nåddes enighet om ett på franska språket avfattat förslag till tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig hand-

räkning beträffande arvsskatt. Förslaget till tilläggsavtal — vilket torde jämte svensk översättning få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — har överlämnats till respektive regeringar för godkännande.

Under hand har meddelats att man på fransk sida är beredd att under-teckna förslaget. Jag torde nu få anmäla frågan om godkännande av det-samma på svensk sida.

Det föreslagna tilläggsavtalet avser *dels* infogande i 1936 års arvsskatte-avtal av en ny artikel, betecknad artikel 6 bis, och *dels* ändring av artikel 9 § 4 av sagda avtal ävensom av punkt 7 i protokollet till avtalet.

Enligt *artikel 6 bis* föreslås medborgare i de avtalslutande staterna skola i den andra avtalslutande staten åtnjuta en behandling i beskattningshän-seende som ej är mindre fördelaktig än den som denna stats egna medbor-gare under samma förhållanden blir föremål för. De båda staternas medborgare skall således åtnjuta s. k. nationell behandling. Huvudregeln om denna nationella behandling har intagits i punkt 1 av artikeln. Bestämmel-sen är tillämplig på såväl fysiska som juridiska personer och skall gälla ej blott i fråga om arvsskatt utan även beträffande gåvoskatt, ehuru av-talet i övrigt — såsom framgår av punkt 7 i protokollet — ej är tillämp-ligt på sådan skatt. Denna utvidgning har föranlett en följdändring i nyss-nämnda punkt 7 av protokollet. I punkterna 2 och 3 av den föreslagna arti-keln har vidare vissa preciseringar gjorts avseende både fysiska och juri-diska personer. Beträffande juridiska personer stadgas bl. a. att jämförelse i fråga om skattekraven skall göras med sammanslutningar av samma eller liknande art.

Såsom inledningsvis angivits innehåller det svensk-franska inkomstskat-teavtalet en regel om s. k. nationell behandling. Denna regel är tillämplig endast för samma skatter, som omfattas av inkomstskatteavtalet i övrigt. I inkomstskatteavtal som Sverige ingått med andra stater har emellertid i flera fall motsvarande regel om nationell behandling gjorts tillämplig på skatter av alla slag, alltså även sådana som eljest faller utanför inkomst-skatteavtalets tillämpning. Detta är fallet i t. ex. det förra året avslutade inkomstskatteavtalet med Storbritannien (prop. 1960:180), och en sådan utvidgning av den icke-diskriminatoriska bestämmelsens tillämpningsom-råde har skett bl. a. i anslutning till en rekommendation i ämnet av OEEC.

Vad särskilt beträffar förhållandet mellan Sverige och Frankrike må erinras om att det gällande den 16 februari 1954 undertecknade bosätt-nings- och sjöfartsavtalet mellan de båda länderna även innehåller en regel om nationell behandling i beskattningshänseende. Regeln, som återfinnes i artikel 7 av sagda avtal (se prop. 1954:143) och är tillämplig för såväl fysiska som juridiska personer, innefattar ett förbehåll för bestämmelser i dubbelbeskattningsavtal. Då dylika bestämmelser hittills saknats i fråga

¹ Förslaget till avtal har här uteslutits. Avtalsförslaget överensstämmer med det vid propo-sitionen fogade avtalet utom därutinnan *att* ombudens namn tillagts i ingressen samt *att*, sedan datering och underskrift verkställts, uppgift därom införts.

om arvs- och gåvoskatt får föreskriften i bosättningsavtalet anses ha tills vidare omfattat även skatter av dessa slag.

I fråga om innebörden för Sveriges del av de ifrågavarande bestämmelserna torde jag få erinra om att 1941 års arvs- och gåvoskatteförordning innehåller vissa föreskrifter om befrielse från skattskyldighet eller om beskattning enligt lägre tariff för stiftelser och sammanslutningar med vissa ändamål (bl. a. sociala eller vetenskapliga ändamål), därest stiftelsen eller sammanslutningen ej är utländsk. Skattelättnaden kan genom avtal utsträckas till att omfatta även utländska sammanslutningar (71 § 1 mom. nyssnämnda förordning). I den franska skatteförfattningen (Code Général des Impôts) återfinnes regler av motsvarande innebörd. I vissa fall medges sålunda full befrielse från arvs- och gåvoskatt och i andra fall sker beskattningen efter en lägre tariff. Av avtalsbestämmelserna om nationell behandling följer att svenska och franska sammanslutningar vid beskattningen skall behandlas lika och således exempelvis en svensk socialvårdande sammanslutning åtnjuta samma skattefrihet som enligt den franska skatteförfattningen skulle ha tillkommit en fransk med liknande ändamål. Nämnas må f. ö. att å fransk sida i vissa fall redan medgivits dylik skatteeftergift på grundval av regeln i 1954 års bosättnings- och sjöfartsavtal.

Utöver tillägget av förenämnda klausul om icke-diskriminering avser tilläggsavtalet en viss utvidgning av arvsskatteavtalets tillämpning i territoriellt hänseende. Enligt avtalets *artikel 9 § 4* i dess efter 1949 års ändring gällande lydelse är detsamma å fransk sida tillämpligt på det egentliga Frankrike samt Algeriet. I tilläggsavtalet föreslås att artikel 9 § 4 ändras så att avtalet skall tillämpas även i fråga om de franska utomeuropeiska departementen (Guadelope, Martinique, Franska Guyana och Réunion) samt Sahara-departementen. Därjämte tillägges en bestämmelse varigenom möjliggöres, genom notväxling i diplomatisk väg, en utvidgning av avtalet till att omfatta jämväl Frankrikes utomeuropeiska områden i övrigt. Genom dessa ändringar och tillägg ernås en nära överensstämmelse med vad som gäller i territoriellt hänseende för det inledningsvis omnämnda svensk-franska inkomstskatteavtalet, vilket f. ö. utsträckts till utomeuropeiska områden med tillämpning av klausulen om förfarande i diplomatisk väg (*artikel 24* av sagda avtal).

Tilläggsavtalet, som skall ratificeras, föreslås skola träda i kraft å dagen för utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Tilläggsavtalet skall utgöra en integrerande del av 1936 års avtal, vars bestämmelser om uppsägning således blir tillämpliga.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Såsom framgår av den förut lämnade redogörelsen är 1936 års svensk-franska arvsskatteavtal ofullständigt i vissa hänseenden. Detta gäller dels en viss begränsning i tillämpningsområdet i territoriellt avseende på fransk sida och dels avsaknaden av en klausul om icke-diskriminatorisk behandling vid beskattningen. Sedan

länge har önskemål och behov förelegat att komplettera avtalet på dessa punkter. I fråga om likställighetsklausulen kan konstateras att bestämmelser av liknande innebörd i och för sig redan gäller jämlikt 1954 års svensk-franska bosättnings- och sjöfartsavtal. Såvitt avser arvs- och gåvobeskattningen synes emellertid denna fråga böra på sätt föreslagits regleras i arvsskatteavtalet. Även detta avtals utvidgning i territoriellt hänseende på fransk sida och därmed närmare anpassning till motsvarande bestämmelser i inkomstskatteavtalet får från såväl allmänna som enskilda svenska synpunkter anses tillfredsställande. Jag får därför tillstyrka att förslaget godkännes.

Under erinran att det torde ankomma på chefen för utrikesdepartementet att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemstäl-
lan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Olof Norén

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 april 1961.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDEÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Kungl. Maj:t har förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt.

Enligt artikel 4 i förslaget skall tilläggsavtalet ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga beskickningschefen i Paris att underteckna tilläggsavtalet.

Ur protokollet:

Ulf Norström

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Södermanland, i statsrådet å Stockholms slott den 28 april 1961.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet af Geijerstam.

Sedan Kungl. Maj:t den 7 april 1961 bemyndigat beskickningschefen i Paris att för Sveriges del underteckna tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt av en lydelse svarande mot det förslag Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har tilläggsavtalet den 21 april 1961 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under återopande av vad jag den 7 april 1961 anförde i ärendet samt under framhållande att det inte torde vara något att erinra mot att propositionen av riksdagen behandlas senare än under innevarande vårsession, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda tilläggsavtal.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Ragnar Sohlman